

“ଗାରୋଟି କଥାକୁ ଦୂରେଇ ରୁହ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସମସ୍ତ କମଳ ଆସନଧାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କମଳ ଆସନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିର ପୂରତୀକ ଅଟେ । ତେବେ ଆସନ ହେଉଛି ସ୍ଥିତ ହେବାର ବା ବସିବାର ସାଧନ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନେ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କମଳ ଆସନଧାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛ ସେହିପରି ଆସନଧାରୀରୁ ସିଂହାସନଧାରୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ଯିଏ ଯେତିକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉ ବା ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉ କମଳ ଆସନଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବା କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ରାଜସ୍ବ ସିଂହାସନଧାରୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ କମଳ ଆସନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅତି ନିୟାମୀ ଏବଂ ଅତି ପୂଜାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅତି ପରିଷ୍ଟ ହେବାର ସ୍ଥିତିର ପୂରତୀକ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ସମାନ କମଳ ଆସନଧାରୀ ଅଟ । ଦୁନିଆଠାରୁ ଅତି ନିୟାମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭିନ୍ନ ହେବାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସେମାନେ ବାବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଅତିପରିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ନିଆରା ପଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ଦିଗରୁ ସାଫତନ୍ତର ।

(୧) ନିଜର ଦେହର ସମ୍ପୃତିଠାରୁ ନିଆରା ଅର୍ଥାତ୍ ସାଫତନ୍ତର ହୁଅ । ଯେପରି ଦୁନିଆରେ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ଏବଂ ସବୁବେଳେ ଦୈନିକ ସମ୍ପୃତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଦେହ ଅଟେ । ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ସମ୍ପୃତିରେ ରହିଥାଏ, ସେହିଭଳି କମଳ ଆସନଧାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୈନିକ ସମ୍ପୃତିଠାରୁ ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ଏଭଳି ସାଫତନ୍ତର ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିଠାରୁ ସାଫତନ୍ତର ଅଟନ୍ତି ବା ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହିଁ ଅଟ । ତେଣୁ ଶରୀରର ସମ୍ପୃତି କେବେ ବି ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ ନ କର । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମମାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ଫରିସ୍ତା ସାଫତନ୍ତର ବା ଦେବତା ସାଫତନ୍ତର ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ସମ୍ପୃତିରେ ରହୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ - ତେବେ କୁହାଯିବ ଦୈନିକ ସମ୍ପୃତି ଠାରୁ ସାଫତନ୍ତର ବା ମୁକ୍ତ ।

(୨) ଏହି ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟି, ଚୂର୍ତ୍ତି, କୃତିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସାଫତନ୍ତର ହୁଅ । ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ଆତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ଦେହୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପୃତିରେ ରହୁଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଦୀପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ପରେ ପୁଣି ଭାତୁଦ୍ଵାରୀ ପାଳନ କରୁଛ ନା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଚମକିଥିବା ତାରକା ଭଳି ବା ଜଳି ଉଠିଥିବା ଅବିନାଶୀ ଦୀପ ଭଳି ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ତୁମର ପରସ୍ପର ସହିତ ଭାଇ-ଭାଇର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ହିସାବରେ ଭାଇ ଭାଇର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସାକର ବ୍ରହ୍ମମାବାବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିସାବରେ ଭଉଣୀ ଏବଂ ଭାଇର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାଫତନ୍ତର ଭାବରେ ସମ୍ପୃତିରେ ରହୁଛି । ତେଣୁ ନିଆରା ପଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ।

(୩) ଦେହର ବିନାଶୀ ପଦାର୍ଥଗୁଡିକ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଆରା ପଣିଆ । ଯଦି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ, କୌଣସି କର୍ମମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବିଚଳିତ କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆସକ୍ତି ଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ତେବେ ସେଠାରେ ନିଆରା ପଣିଆ ରହୁ ନାହିଁ । ଯଦିଓ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ସହଜରେ ନିଆରା ହୋଇଯାଉଛ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡିକର ଆସକ୍ତିଠାରୁ ନିଆରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାସକ୍ତ ହେବାରେ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ଆସକ୍ତି ରହିଯାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା - ଆସକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପ ହେଲା ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ସେହି ଇଚ୍ଛାର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପ ହେଲା ଭଲ ଲାଗିବା । ଯଦିଓ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭଲ ଲାଗିବାର ସୂକ୍ଷ୍ମରୂପ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଇଚ୍ଛା ହେବାରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇପାରେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚେକ୍ କର ଯେ ଏହି ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖର ସାଧନଗୁଡିକ ମୋତେ ଆକର୍ଷିତ କରୁନାହିଁ ତ? ଯଦି କୌଣସି ସାଧନ ବା ପଦାର୍ଥ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉଛି ତେବେ ସହଜ ସାଧନା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜଯୋଗର ସ୍ଥିତି ହଲଚଲ ହେଉ ନାହିଁ ତ? କୌଣସି ବି ସାଧନର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ତା’ର ଅଧୀନ ହେଉ ନାହିଁ ତ? କାହିଁକି ନା ଏହି ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥଗୁଡିକ ବା ସାଧନଗୁଡିକ ପ୍ରକୃତିର ଅଂଶ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତିଦିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାରଠାରୁ ସାଫତନ୍ତର କମଳ ଆସନଧାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ମାୟାଦିତ୍ ହେବା ସହିତ ପ୍ରକୃତିଦିତ୍ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ମାୟାଦିତ୍ ହେଉଛ ତେଣୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ପରୀକ୍ଷା ନେଉଛି । ଦେଖୁଛି ମୋର ବହୁ ଦିନର ସାଥୀ ଏବେ ମାୟାଦିତ୍ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ତେଣୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ପରୀକ୍ଷା ନେଉଛି । ତେବେ ପ୍ରକୃତିର ପରୀକ୍ଷା ହେଲା

ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହଲଚଳ କରିବା । ଯେପରି ପାଣି । ଏବେ ତ ସେପରି କୌଣସି ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଆସି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପାଣିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ସାଧନ ବା ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ବା ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ହୋଇଥିବା ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ଭଳି ପ୍ରକୃତିର ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୀବନର ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖର ଆଧାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରୀକ୍ଷା ନେବେ । ଏବେ ତ କେବଳ ପାଣିର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଛି କିନ୍ତୁ ପାଣି ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ହୋଇଥିବା ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପରୀକ୍ଷା ଆସିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରକୃତି ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପରୀକ୍ଷା ନିର୍ଗତ ଆସିବ, ସେଥିପାଇଁ ଦେହର ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ବା ଆଧାରଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିରାଧାର ଅରୁଆତ୍ ଅନାସକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ବା ସୁବିଧା ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ ବା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯୋଗର ସ୍ଥିତି ହଲଚଳ ନ ହେଉ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଯୋଗୀ ହୁଅ ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିଆରା ଅରୁଆତ୍ ମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା । ଯଦି ହଲଚଳ କରିବା ଭଳି ସାଧନ କିଛି ବି ନାହିଁ ତେବେ ତା'କୁ ନିଆରା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିର୍ମିତ ମାତ୍ର, ଅନାସକ୍ତ ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଇଚ୍ଛା ଥିବା କାରଣରୁ ବା ଭଲ ଲାଗୁଥିବା କାରଣରୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଇଚ୍ଛା ରହିଥିବ ସେଠାରେ ଯେତେ ବି ମେହନତ କର ଇଚ୍ଛା କେବେ ବି ଆରଜ୍ଞା ଅରୁଆତ୍ ଭଲ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ମେହନତ କରିବାରେ ହିଁ ସମୟ ବିତିଯିବ । ତୁମେ ସାଧନା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ କିନ୍ତୁ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବେ । ସେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ବା ମେହନତ କରି ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକର ଆକର୍ଷଣକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ହିଁ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ବିତିଯିବ । ତେବେ ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ । ଯେଉଁ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ସହଜଯୋଗୀ ସ୍ଥିତିରୁ ହଲଚଳ କରି ଦେଲେ ନା । ପ୍ରକୃତିର ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ତ ଏବେ ଆହୁରି ତୀବ୍ର ବେଗରେ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଆଧାର - ଖାଇବା, ପିଇବା, ପିନ୍ଧିବା, ଚାଲିବା, ରହିବା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା - ଏଗୁଡ଼ିକର ଚେକ୍ କରି ଯେ କୌଣସି କଥା ସୁକ୍ଷମ ରୂପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ଏହାର କେବେଠାରୁ ଅଭ୍ୟାସ କର । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ସମୟ ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ଆଉ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ ।

ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଅରୁଆତ୍ ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବାର ସ୍ଥିତି । ସହଜଯୋଗର ସାଧନା ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅରୁଆତ୍ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେଉ । ଏମିତି ନ ହେଉ ଯେ ସାଧନା ବିନା ତ ଚଳିଯିବ କିନ୍ତୁ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ବିନା ରହି ହେବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୋର ସ୍ଥିତି ହଲଚଳ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଏହାକୁ ମୁକ୍ତ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଦୀବନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଭଳି ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ଅପ୍ରାପ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବ । ଯେପରି ସ୍ଥାପନାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଆସକ୍ତି ଅଛି କି ନାହିଁ ତା'ର ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଜାଣିଶୁଣି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରଖାଯାଉଥିଲା, ଯେପରି ୧୫ ଦିନ ପରମ୍ପରାନ୍ତ କେବଳ ବାଜରା ରୁଟୀ ଏବଂ ଘୋଳ ଦହି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଗହମ ଅଟା ଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏଭଳି ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଉଥିଲା । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ରୋଗୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ୧୫ ଦିନ ଧରି ଏହିଭଳି ଆହାରରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ କାହାର ବି ଶରୀର ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ନଥିଲା । ଦମାରୋଗୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଠିକ୍ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ନିଶା ଥିଲା ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ତେଣୁ ଖୁସି ମନରେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ଯେବେକି ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗାୟନ ରହିଛି ବିଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅମୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏହା ତ ଘୋଳ ଦହି ହିଁ ଥିଲା । ତେବେ ନିଗ୍ରହ ଏବଂ ନିଶା ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଜୟୀ କରିଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କି ସୁଖିଲା ରୁଟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନ ସୁବିଧା ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ କହୁଛ ଦାନ୍ତରେ ହେଉନାହିଁ ବା ହଜମ ହେଉନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବ? ଯେଉଁଠାରେ ନିଗ୍ରହ, ନିଶା, ଯୋଗର ସିଦ୍ଧି ଅବସ୍ଥାର ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ ସେଠାରେ ସୁଖିଲା ରୁଟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନରମ ରୁଟୀ ଭଳି ଲାଗିଥାଏ । ଦୁଃଖ ଦେଇ ନଥାଏ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସିଦ୍ଧି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିତିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ରହିବ ତେବେ କେହି ବି ତୁମକୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେବେକି ହଠାତ୍ ଯୋଗୀ ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାଘ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଲେଇ ପାଲଟି ଯାଉଛି, ସାପ ଖେଳଣା ପାଲଟି ଯାଉଛି ତେବେ ତୁମ ଭଳି ସହଜ ରାଜଯୋଗୀ ସିଦ୍ଧି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ଯଦି ଅଛି ତେବେ ଆରାମରେ ବ୍ୟବହାର କର କିନ୍ତୁ ଯଥା ସମୟରେ ଧୋକା ନ ଦେଉ ସେଥିପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିଥାଅ । କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ତୁମର ସ୍ଥିତିକୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ନଦେଉ । ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ତ ସହଜ କଥା କିନ୍ତୁ ଦେହର ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବା ଦରକାର ।

(୪) ପୁରୁଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କାର ଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଆରା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁରୁଣା ଦେହର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ କଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାରେ ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ବିଘ୍ନରୂପ ହୋଇଥାଏ । କେବେ କେବେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ସାପ ମରିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ତା'ର ଚିହ୍ନ ରହିଯାଉଛି ଯାହାକୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ବାରମ୍ବାର ଧୋକା ଦେଇ ଦେଉଛି । ଏହିଭଳି କଡ଼ା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ସଂସ୍କାର କେବେ କେବେ ଏତେ ଅଧିକ ମାୟାର ବଶୀଭୂତ କରିଦେଉଛି ଯାହାକି ଭୁଲକୁ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ଭାବିପାରୁ ନାହାନ୍ତି କାରଣ ନିଜର ଭୁଲକୁ ହୃଦବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ନିଜର ଯାତ୍ରା କରିବା ଦରକାର । ଯେତେବେଳେ ଭୁଲକୁ ହୃଦବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ

ମିଛକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ବା ନିଜକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ହଜାରେ ମିଛ କହିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କାରଣ ସେହି ଏଭଳି ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ନିଜକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯଥାର୍ଥ କଥାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜକୁ ଦବରଦସ୍ତି ଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା । ତେଣୁ ଢିଙ୍କ କରି ସିଦ୍ଧି କରୁଥିବା ଆତ୍ମମାନେ କେବେ ବି ସିଦ୍ଧି ସାମ୍ବରୁପ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଟେକ୍ କରି ଯେ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ପୁରୁଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ସଂସ୍କାର ଅଂଶ ମାତ୍ରରେ ଲୁଚି ରହି ନାହିଁ ତ? ବୁଝିପାରିଲ?

ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଚୋରୋଟିଯାକ କଥାରୁ ମୁକ୍ତ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ବାବାଞ୍ଜର ଏବଂ ପରିବାରର ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି କମଳ ଆସନଧାରୀ ହୋଇଗଲଣି? ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଫଲୋଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିତାତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା । ବରହମ୍ପାବାବା ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ କମଳ ଆସନଧାରୀ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବାବାଞ୍ଜର ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର, ତାହେଁ ବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ହେଉ ବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ହେଉ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ଅନ୍ତରରୁ କ'ଣ ବାହାରୁଛି? ଆମ ବରହମ୍ପାବାବା । ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତ ସାକାରରେ ଦେଖିନାହିଁ । ଯଦିଓ ନୟନ ଦ୍ଵାରା ଦେଖିନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହୃଦୟର ନେତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧିର ଦୈବ୍ୟନେତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଛନ୍ତି, ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅନ୍ତରର ସହିତ କହୁଛି “ବରହମ୍ପା ବାବା ମୋର ବାବା” ଏହା ହିଁ ପ୍ରିୟ ହେବାର ଚିହ୍ନ । ତେବେ ସମସ୍ତତାଙ୍କଠାରୁ ବା ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆରା ପଣିଆ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରିୟ କରିଦେଲା । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଚାରିଆଡୁ ନିଆରା ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ହୋଇ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୁଅ । ବୁଝିପାରିଲ?

ଗୁରୁରାଟ ବାଲା ତ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଫଲୋ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନରେ ନିକଟ ହେବା କାରଣରୁ ସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ଅଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ବିଶେଷତା ଅଟେ । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଛା!

ଚାରିଆଡର କମଳ ଆସନଧାରୀ, ସବୁଥିରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏବଂ ବାବାଞ୍ଜର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେଉଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଫଲୋ ଫାଦର କରୁଥିବା ବଫାଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ବାଦପ୍ତ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ମଧୁବନକୁ ଆସିଥିବା ସେବାଧାରୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

ଯେତେ ସମୟ ମଧୁବନରେ ସେବା କରିଲ ସେତିକି ସମୟ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିଲ? ଯୋଗ ତୁଟିଯାଇ ନାହିଁ ତ? ମଧୁବନରେ ସେବାଧାରୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ, ସହଜଯୋଗୀ ହେବାର ଅନୁଭବୀ ହେବା । ଏହି ଅଳପ କିଛି ସମୟର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ମନେ ରହିବ ନା । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିବ ସେତେବେଳେ ମନ ଦ୍ଵାରା ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ ଏବଂ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହେବା ଦ୍ଵାରା ପରିସ୍ଥିତି ବା ସମସ୍ୟା ତୁରନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖିଥାଅ, କାରଣ ଅନୁଭବକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ସେବାର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆର୍ଛା! ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ମଧ୍ୟ କମ୍ କଥା ନୁହେଁ, ତେଣୁ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଇଛି ।

ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ବାବାଞ୍ଜର ସମାନ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ନିରମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । କାରଣ ନିରମାନତା ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ-ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା ନ ରଖିବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଫଳତାର ଆଧାର । ଯେକୌଣସି ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ହେଲା ନମ୍ରତା ଭାବ ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ଭାବ । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରି ସେବା କରିଛ? ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାରେ ସର୍ବଦା ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଖୁସି ବା ମଉଜ କରିଲ, ସେଥିପାଇଁ ସେବା, ସେବା ଭଳି ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ଯେପରି ମଲ୍ଲ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଖେଳ ମନେ କରି ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ସେଥିରେ ଥକିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ମନୋରଞ୍ଜନ ହିସାବରେ କରିଥା'ନ୍ତି ବା ମଜା ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଯଦି ତୁମେମାନେ ସର୍ବତ୍ର ସେବାଧାରୀର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରି ସେବା କରୁଛ ତେବେ କେବେ ବି କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବୁଝିପାରିଲ? ସର୍ବଦା ଏଭଳି ମନେ ହେବ ଯେପରି ସେବା କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଖେଳୁଛୁ । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ସେବା ମିଳୁ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସଫଳତା ସାମ୍ବରୁପ ହୋଇଯିବ । ଆର୍ଛା!

(୨) ସର୍ବତ୍ର ତପସ୍ୟା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସର୍ବତ୍ର ସୁନା କରିଦିଏ । ଏଥିରେ ଟିକିଏ ବି କୌଣସି ମିଶ୍ରଣ ନାହିଁ । ତପସ୍ୟା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ଯୋଗ୍ୟ କରିଦିଏ ଯାହାକି ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପାପ

କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ତପସ୍ବୀ ହେଲଣି? କାରଣ ତପସ୍ବୀ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗୀ କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ । କେବେ ବି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚଳିତ ହେଉନାହିଁ ତ? ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ହିସାବରେ ଚେକ୍ କର । ଚେକ୍ କରିବା ପରେ ପୁଣି ଚେଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । କେବଳ ଚେକ୍ କରିବା ଦ୍ବାରା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯିବ । କାହିଁକି ନା ଜାଣିପାରିବ ଯେ ମୋ ଭିତରେ ଏହି ଏହି ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, କିଏ ଜାଣେ - ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ ବି କର ଏବଂ ତା' ସହିତ ଚେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ କର, ବୁଝିପାରିଲ? ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ରହିଗଲି, ସମସ୍ତ ତ ବିତିଗଲା । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସଦା ବିଜୟୀ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ ନା କରମାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଛ? ଯଦି ନିଜ ନିଜର ନମ୍ବର କହିବା ପାଇଁ ପଚରାଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ କହିବେ ମୁଁ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ହେବି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ କେତେ ଜଣ ରହିବେ? ଜଣେ ନା ଅନେକ ଜଣ? ଫାଷ୍ଟ ନମ୍ବର ତ ସମସ୍ତେ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନରେ ଆସିପାରିବେ । ଫାଷ୍ଟ ନମ୍ବର ତ ଜଣେ ହିଁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନରେ ବହୁତ ଆସିବେ, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଫାଷ୍ଟ ନମ୍ବର ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ରାଜଗଦୀ ଉପରେ ତ ଜଣେ ହିଁ ବସିବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସାଥୀମାନେ ତ ଥିବେ ନା! ରକ୍ଷାଳ ଫ୍ଲାମିଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ ପରିବାରରେ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା । ତେଣୁ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନରେ ଆସିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଏବେ ପରମ୍ପରାତ କୌଣସି ଆସନ ଦୁଇ ତିନି ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ଯିଏ ଚାହିଁବ, ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ କରିପାରିବ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଗୁଣାଇଥିଲେ ଯେ ଏବେ ବିଳମ୍ବ ତ ହୋଇଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ଅତି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଇନ୍ କର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଞ୍ଚାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଥାଉ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯିଏବି ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ହେଉଛି ହେଉ ମୁଁ ଦୁଇ ନମ୍ବର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଢିଲା ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ ନା! ଆରକ୍ଷା!

ବରଦାନ:-

ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଏକା ସାଥୀରେ କରୁଥିବା ସଫଳତା ମୂରତ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ମାନସିକ, ମୌଖିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ - ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ଏକା ସମୟରେ ହେବା ଦରକାର । ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ସହିତ ମନର ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ବାରା ସେବା କରିବା, ତେବେ ସେବା ନିଶ୍ଚିତ ଫଳିଭୁତ ହୋଇଯିବ । କାହିଁକି ନା ବାଣୀରେ ସେତେବେଳେ ଶକ୍ତି ଆସିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମନର ବୃତ୍ତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥାଏ ନଚେତ୍ କେବଳ କଥା ଶୁଣାଉଥିବା ପଣ୍ଡିତ ଭଳି ହୋଇଯିବ । କାହିଁକି ନା ପଣ୍ଡିତମାନେ ଶୁଆ-ସାରୀ ଭଳି କେବଳ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଞ୍ଜାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଆତ୍ମାମାନେ ତିନିପ୍ରକାରର ସେବା ଏକାଠି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସଫଳତାର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ।

ସ୍ବଲୋଗାନ:-

ନିଜର ବାଣୀ, କର୍ମ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ବାରା ଶାନ୍ତି, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରାଇବା ହିଁ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମହାନତା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***